

[Indenrigs- og boligministeren.]

strerer de tilfælde, som det ærede medlem har nævnt.

Evald Christensen: Jeg takker for den højtærede indenrigs- og boligministers udtalelse om, at han vil sætte sig i bevægelse for om muligt at standse det, der er på vej herop imod os i form af hundegalskab. Jeg kunne godt lide at spørge ministeren, om ikke der har været smølet i denne sag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om yderligere forlængelse af lov om en dansk besættelsesstyrke i udlandet.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 6345, fremsættelsen i tidenden sp. 3206).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Poul Hansen (Kalundborg): Det foreliggende lovforslag går reelt ud på at bemyndige forsvarsministeren til at opretholde den danske Tysklandsstyrke i dens nuværende omfang et år endnu. Regeringen har som bekendt ønsket at udvide styrken fra de nuværende 1 400—1 500 mand til godt 4 000 mand, hvilket socialdemokratiet imidlertid modsatte sig. Motiveringen for vort standpunkt blev givet i det udenrigspolitiske nævns møde den 23. januar og yderligere uddybet under debatten her den 3. marts. Jeg skal derfor ikke gentage den i dag. Derimod vil vi ikke modsætte os forslaget her, som det er forelagt og er kommenteret i den skriftlige fremsættelse; det vil sige, at omfanget af styrken bliver den nuværende, og at der kun er tale om et års forlængelse af ordningen. Vi føler os frit stillet overfor, hvad der derefter skal ske. Det er vort håb, at der inden da, og helst hurtigst muligt, ved forhandlinger indenfor Atlantpagtsam-

arbejdet må blive tilvejebragt en sådan ordning, at det meget alvorlige spørgsmål om dækningen af Slesvig-Holsten og dermed af vor sydgrænse må blive bragt til en tilfredsstillende løsning derved, at andre Atlantpagtlande overtager denne opgave og hurtigst muligt bidrager med væsentlige styrker hertil.

At socialdemokratiet ikke går imod opretholdelsen af den nuværende styrke i Tyskland, skal ses bl. a. som udtryk for vor absolutte vilje til at fastholde hovedlinien i Atlantpagtpolitikken. Vi mente for 4 år siden, at der ikke var anden vej til opnåelse af det mål, som alle demokratiske partier dengang var enige om, et større mål af sikkerhed, end medlemsskabet af FN alene kunne give os. Vi har i dag samme opfattelse. Den omstændighed, at vor vurdering af visse konkrete spørgsmål indenfor Atlantpagtsamarbejdet er en anden end regeringens, betyder ikke, at vi har noget ønske om, at Danmark skal søge at unddrage sig de naturlige og rimelige forpligtelser i samarbejdet. Det ønsker vi gerne fra vor side understreget også ved denne lejlighed.

Iøvrigt vil jeg i forbindelse med selve Tysklandsstyrken kun stille den højtærede forsvarsminister et enkelt spørgsmål, nemlig om det er hensigten i det kommende år at holde samme hold soldater dernede, altså at give dem 12 måneders tjeneste i Tyskland, og hvis det er tilfældet, hvad begrundelsen herfor da er.

Det forslag, som vi her behandler, står jo i intim forbindelse med vore forsvarsmæssige problemer iøvrigt, og derfor vil jeg gerne benytte lejligheden til på mit partis vegne at gøre nogle yderligere bemærkninger.

Spørgsmålet om den forlængede tjenestetid og de soldaterdemonstrationer, som meddelelsen herom fremkaldte for en måneds tid siden, har tidligere været debatteret i tinget. Derfor skal jeg kun kort gentage, hvad der tidligere er kommet til udtryk fra vor side: at sådanne demonstrationer ikke kan tolereres, og at de skyldige, i særdeleshed hovedmændene og anstifterne, må tage den straf, de er hjemfaldet til. Jeg følger til